

Dosarul nr. 2ra-1061/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. S. Vîșcu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, G. Dașchevici, A. Bostan)

ÎNCHEIERE

08 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul recurente Vera Rusnac, avocatul Sergiu Barbăneagră,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Macovei și Vladimir Rusnac împotriva Verei Rusnac cu privire la apărarea onoarei, demnității, reputației profesionale, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 18 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către reprezentantul apelanților Gheorghe Macovei și Vladimir Rusnac, avocatul Anton Secrieru și apelul declarat de către reprezentantul apelantei Vera Rusnac, avocatul Sergiu Barbăneagră, și a fost menținută hotărârea din 29 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La data de 07 octombrie 2019, Gheorghe Macovei și Vladimir Rusnac, au depus cerere de chemare în judecată împotriva Verei Rusnac cu privire la apărarea onoarei, demnității, reputației profesionale, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii au indicat că, la 09 octombrie 2018, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de către Vladimir Rusnac împotriva Verei Rusnac cu privire la desfacerea căsătoriei încheiate la 22 ianuarie 1984. Totodată, prin încheierea din 09 octombrie 2018, a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, a fost separat într-un proces aparte cererea lui Vladimir Rusnac împotriva Verei Rusnac cu privire la

împărțirea proprietății comune în devălmășie și anume a apartamentului nr. 9, din mun. Chișinău, str. Drumul Crucii 100.

Menționează reclamantii că, în scopul determinării valorii acțiunii, Vladimir Rusnac a încheiat cu Agenția Imobiliară „Nika-Imobil”, contractul nr. 284-19 din 05 august 2019, conform căruia la 13 august 2019, Vera Rusnac, a întocmit Raportul de evaluare a bunului imobil nr. 284-19.

Afirmă reclamantii că, Vera Rusnac a răspândit relatări false și defăimătoare în privința acestora, prin: cererea din 13 august 2019 către Inspectoratul de Poliție Buiucani, plângerea din 12 august 2019 pe acțiunile dl. avocat Gheorghe Macovei cu licența nr. 1325 din 10 decembrie 2007, depusă către Comisia pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților din Moldova; explicațiile consemnate în procesul-verbal de constatare din 13 august 2019.

Invocă reclamantii de asemenea că, informațiile răspândite de către pârâtă, nu sunt altceva decât un denunț penal fals, care în mod direct atentează la onoarea și demnitatea lui Vladimir Rusnac și Gheorghe Macovei.

Indică reclamantii că, au depus cereri prealabile către Vera Rusnac, cerând dezmințirea informației răspândite, exprimarea scuzelor de rigoare și repararea prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei.

Cer reclamantii Vladimir Rusnac și Gheorghe Macovei recunoașterea caracterului fals și defăimător a informațiilor răspândite de către Vera Rusnac, obligarea acesteia de a dezminți informația falsă și defăimătoare care lezează onoarea, demnitatea și reputația profesională, repararea prejudiciului moral în mărime de 1 leu, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 29 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Vladimir Rusnac și Gheorghe Macovei, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 18 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de către reprezentantul apelanților Gheorghe Macovei și Vladimir Rusnac, avocatul Anton Secrieru și apelul declarat de către reprezentantul apelantei Vera Rusnac, avocatul Sergiu Barbăneagră, și s-a menținut hotărârea din 29 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea deciziei emise, instanța de apel a conchis că, soluția dată de prima instanță privind respingerea acțiunii este întemeiată și corectă, constituind rezultatul examinării în ansamblu a tuturor probelor anexate prezentei cauze.

Din materialele cauzei rezultă că, la data de 07 octombrie 2019, Gheorghe Macovei și Vladimir Rusnac, au depus cerere de chemare în judecată împotriva Verei Rusnac cu privire la apărarea onoarei, demnității, reputației profesionale, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

La caz, sa constatat că, Vera Rusnac a răspândit relatări false și defăimătoare în privința lui Gheorghe Macovei și Vladimir Rusnac, prin: cererea din 13 august 2019 către Inspectoratul de Poliție Buiucani, plângerea din 12 august 2019 pe

acțiunile dl. avocat Gheorghe Macovei cu licența nr. 1325 din 10 decembrie 2007, depusă către Comisia pentru etică și disciplină a Uniunii Avocaților din Moldova; explicațiile consemnate în procesul-verbal de constatare din 13 august 2019.

La fel, din materialele cauzei reiese că, interesele intimătei-recurente Vera Rusnac, au fost reprezentate în prima instanță de către avocatul Sergiu Barbăneagră, iar pentru serviciile prestate, intimata-recurentă a achitat suma în mărime de 5000 lei cu titlu de onorariu.

În acest context, având la bază criteriile de stabilire a cheltuielilor de asistență juridică, instanța de apel întemeiat a conchis că, suma în mărime de 2000 lei adjudecată Verei Rusnac cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, este o sumă reală, necesară și rezonabilă.

De altfel, deși intimata-recurentă Vera Rusnac, manifestându-și dezacordul cu suma de 2000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, la materialele cauzei nu a fost anexat un raport detaliat al avocatului, în care să fie indicate acțiunile întreprinse de avocat, fapt din care rezultă că, suma adjudecată de către prima instanță este rezonabilă și necesară.

La 01 iunie 2021, reprezentantul recurente Vera Rusnac, avocatul Sergiu Barbăneagră, a depus cerere de recurs împotriva hotărârii primei instanțe din 29 iunie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și deciziei instanței de apel din 18 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a hotărârii primei instanțe și deciziei instanței de apel în partea ce ține de încasarea cheltuielilor de asistență juridică, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii în această parte.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia recurată, calificând-o ca fiind neîntemeiată și pasibilă de casare în temeiul prevederilor art. 432 alin. (1), (2) lit. a) și (4) din Codul de procedură civilă.

Reprezentantul recurente a opinat că, atât prima instanță cât și instanța de apel au aplicat eronat normele de drept material, nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, au apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 04 iunie 2021 instanța de recurs a comunicat participanților la proces recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 188).

Prin referința depusă la 08 iulie 2021, reprezentantul intimaților Gheorghe Macovei și Vladimir Rusnac, avocatul Tatiana Macovei, a solicitat de a considera recursul declarat de către reprezentantul recurente Vera Rusnac, avocatul Sergiu Barbăneagră, ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 18 noiembrie 2020, iar cererea de recurs a fost depusă la 01 iunie 2021.

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei integrale participanților la proces la 15 ianuarie 2021, prin intermediul oficiului poștal, conform scrisorii de însoțire (f.d.154), însă careva date ce ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la actele cauzei lipsesc. Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către reprezentantul recurente Vera Rusnac, avocatul Sergiu Barbăneagră, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către reprezentantul recurente Vera Rusnac, avocatul Sergiu Barbăneagră, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către prima instanță și instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către reprezentantul recurenteii Vera Rusnac, avocatul Sergiu Barbăneagră.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către reprezentantul recurenteii Vera Rusnac, avocatul Sergiu Barbăneagră, împotriva deciziei din 18 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat